

Seg mener, at der er ingen Soldater, som har noget at bestille der ude, thi Fæstningen er en ulovlig Indretning, og derfor vil jeg ikke gaa med til at bevilge det omhandlede Beløb. Men dernæst er der jo selve Landbefæstningen. Paa dette Punkt har Finansudvalget delt sig i 3 Partier. Højrepartiet kan gaa med til alt, hvad der hedder Militærbevillinger (En Stemme: Nej!) Dog ikke! Ja, paa dette Omraade kunne de dog gaa med til alt, hvad Ministeriet forlanger; uden at blinke gaa de med til 55,000 Kr. til Vedligeholdelse af Landbefæstningsanlægene. Venstre og de moderate derimod foreslaa at stryge 15,000 Kr. og ville altsaa kun bevilge 40,000 Kr., medens jeg stiller mig paa det Standpunkt at stryge hele Beløbet, de 55,000 Kr. Disse Penge skulle jo anvendes til Vedligeholdelse af Landbefæstningen. Hvad er det nu, man vil holde vedlige i al Almindelighed? Ja, det er saadanne Ting, som man anser for nyttige og brugbare; man holder sit Hus, sine Klæder, sit Bohave vedlige, kort sagt man vedligeholder alt, hvad der er nyttigt og gavnligt, og jeg siger, at det er en Daare, som ikke vil være med til at holde saadanne Ting vedlive. Endvidere vedligeholder man saadanne Ting, over for hvilke man nærer Pietetsfølelse, som f. Eks. vore Oldtidsminder, Hammershus og Koldinghus; der er ingen af os, der gaar med til at nægte Beløb til at holde dem vedlige. Men med Kjøbenhavn's Landbefæstning er Forholdet et andet. Jeg kan ikke indse Nytten eller Nødvendigheden af denne, og jeg kan ikke nære nogen som helst Pietetsfølelse over for den. Efter min Formening repræsenterer Fæstningens Historie det forsmædeligste Ufsnit i hele vort Folks Historie, og jeg vil derfor fraraade at bevilge noget som helst til dens Vedligeholdelse. Hvad der har forbavset mig paa dette Omraade, er da ogsaa, at Venstrepartiet er gaaet med til at bevilge 40,000 Kr. Venstrepartiet staar her Side om Side med de Moderate, og naar jeg ser herpaa og paa hele den øvrige Finanslof, hvor der ikke kan paavises nogen Forstel mellem Venstre og de Moderate, synes jeg, at alle de haarde og stygge Ord, som Venstre har sagt om de Moderate, egentlig ere ubillige. De Moderate have ikke gjort andet end, hvad Venstre er i Færd med at gøre nu; de Moderate ere gaaede foran, have været fremmelige og beredt Vejen for Venstre, Venstre er nu gaaet bagefter, hvor de Moderate ere havnede og længe have været, nemlig i Regeringens Skød. De Moderate ere af Regeringen blevne behandlede som Børn i Huset, Regeringen har ingen Forstel gjort paa de

Moderate og deres egne, Regeringen har lige saa godt givet Lotterikollektioner og Embeder og Ridderfors og alt det øvrige, som Regeringen har at opmuntre sine Venner med, til de Moderate som til Højres egne, og der har ingen Forstel været at opdage for os, der have staaet uden for. Jeg ved ikke, om det er det, der har frisket Venstre, at de Moderate have faaet dette Sæde, at de ere blevne Børn i Huset hos Højre, om det har draget og lokket Venstre til at gaa over, saa at det nu sætter sig ved Siden af de Moderate. Men jeg vil tillade mig, inden den ærede Ordfører sætter sig til rette i Sofaen sammen med de Moderate, at minde ham om, at han i Esteraaret ved Finanslovens første Behandling hængte en Plakat op over de moderates Bladser, hvorpaa der stod: „Skyd ikke paa Pianisten; han gør det saa godt, han kan“. Dertil knyttede han en Historie, og denne Historie motiverede han. Jeg vil foreslaa, at Venstre sørger for at saa denne Plakat ned, før det sætter sig ved Siden af de Moderate. Det kunde jo ogsaa tænkes, at denne Fæstningsstærkelighed kunde være opstaaet ved nogle rørende Ord, som findes i Udmærkningerne vedrørende den paagældende Konto. Den højtærede Krigsminister skriver her: „En forværlig Vedligeholdelse af saa omfattende Anlæg som de nævnte vil ikke kunne gennemføres for de i de sidste 2 Aar bevilgede Beløb, og Anlægene ville geraade i Forsald, naar den forøgede Bevilling ikke gives.“ Læg Mærke til disse Ord „ville geraade i Forsald“! De minde saa levende om den Tid, da Kommandooproget her i Danmark var tykt, og det er maasse disse rørende Ord, som have bevæget Venstre til at forbarme sig over Fæstningen, at den ikke skal geraade i Forsald, at den ikke skal smuldre hen, saaledes som den citerede Udtalelse kunde tyde hen paa.

Hos mig have disse Ord vakt to Følelser. Den ene er Forbavselse. Jeg blev forbavset, da jeg læste det. Jeg har nemlig altid hørt Højres Talere og Højres Advokater udbasune denne Fæstnings Fortræffelighed i høje Toner. Det var en monsterværdig Fæstning, tidsvarende, et uforgængeligt Værk, der var opført derude — og nu lige straks efter, at den er bleven færdig, høre vi, at den er ved at geraade i Forsald, at det hele smuldre hen! Jeg ved ikke, om det er Entreprænererne, som have udført deres Arbejde slet, ikke arbejdet saa trofast paa denne høje Sag, som de egentlig burde; men det er en Kendsgerning, det staar her, at Fæstningen er ved at forfalde; det bliver en ren Glendighed, om der ikke bevilges